

Ἡ δοξολογία, πού ἐπῆλθε ση-
μερον ἐπὶ τῆς ἐνδόξου ναυα-
χίδος τῶν Βαλκανικῶν πολέ-
μων, ἐπαναφέρει εἰς τὴν μνή-
μην κάθε Ἑλλήνος τὸ ναυτικόν
ἐκεῖνο κατόρθωμα, πού ἐξη-
σφάλισεν δριστακῶς τὴν νίκην
ὑπὲρ τῶν Χριστιανικῶν δυνά-
μεων. Ἡ τύχη τοῦ πολέμου ἐ-
κρίνεται πρὸ 25 ἐτῶν εἰς τὰ ὤ-
δατα τῆς Λήμνου, ὅπως δοθο-

τατα ἀνέφερε καὶ ὁ ναυαρχὸς
Κουντουριώτης εἰς τὸ λακωνι-
κόν του σῆμα πρὸς τὸν στόλον·
«Υπενθυμῶ τὸ σῆμα τῆς 3ης
Δεκεμβρίου. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται
ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἡμέραν διὰ
τὴν προσφιλεῖ μᾶς Ἑλλάδα.
Φανήτε λέοντες!».

Καί, πράγματι, ὑπὸ τὴν ἀ-
κάθεκτον ἡγεσίαν τοῦ ἀτρομή-
του ἐκείνου ἀρχιναύαρχου, οἱ
ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ πληρώματα
ἐφάνησαν λέοντες. Παρὰ τὰ
σφοδρὰ πυρὰ τῶν Τουρκικῶν
σκαφῶν καὶ ἰδίως τῶν πυροβο-
λείων τῶν Στενῶν, ὁ «Ἀσέ-
ρωφ», συνεχῶς βάλλων καὶ
συνεχῶς ἐλισσόμενος, κατώρ-
θωσε μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἀν-
τιτορπιλικῶν καὶ τῶν τριῶν
παλαιῶν βωρηκτῶν, νὰ ἐπιφέ-
ρῃ τόσας ζημίας εἰς τὴν ἐχθρι-
κὴν παράταξιν, ὥστε νὰ τρέψῃ
τελικῶς εἰς φυγὴν τὰ ἐχθρικά
σκάφη. Ἀσφαλῶς δέ, ἐάν ἡ
ταχυτὴς τῶν παλαιῶν μαζ βω-
ρηκτῶν τοὺς ἐπέτρεπε νὰ πα-
ρακολουθήσουν τὸν «Ἀσέ-
ρωφ», ὁ ἐχθρὸς δὲν θὰ κατώρ-
θωνε καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ
Στενά, ὁπόθεν, ὅπως ὀδηποτε,
δὲν ἐξῆλθε πλέον καθ' ὅλην τὴν
διάρκειαν τοῦ πολέμου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ νίκη
τῆς Λήμνου ἔδειξεν εἰς ὅλον
τὸν κόσμον τί ἡμπορεῖ νὰ ἐπι-
τύχῃ μὲ τὰ μικρὰ του μέσα ὁ
Ἕλλην ναυτικός, ὅταν ἔχῃ ἀρ-
χηγόν ἐμπνευσμένον καὶ τολμη-
ρον, ὡς ἦτο ὁ Παύλος Κουν-
τουριώτης. Καὶ οἱ Ἕλληνες,
πού ἀναπολοῦν πάντοτε ὑπε-
ρηφάνως τὴν νίκην τῆς 3ης
Ἰανουαρίου τοῦ 1913, δὲν θα
παύσουν εὐγνωμόνως νὰ ἐνθυ-
μοῦνται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἡρώου

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΥΨΥΧΙΑ

Εἰς ὅσα ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπετείου
τῆς ναυμαχίας τῆς Λήμνου ἐγράφησαν
ἐσχάτως περὶ τοῦ ἡρώου νικητοῦ τῆς
ναυμαχίας ἐκείνης, φίλος ἀξιωματικὸς
τοῦ Ναυτικοῦ μᾶς προσθέτει δι' ἐπιστο-
λῆς τὸ ἐξῆς αὐθεντικὸν ἀνέκδοτον·

«Ὀλίγον καιρὸν πρὸ τῆς κηρύξεως
τοῦ πρώτου Βαλκανικοῦ πολέμου, ἡ
Κυβέρνησις εἰχε θέσει εἰς τοὺς ἀρμο-
δίους τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν,
τὸ ἐρώτημα: «Εἰς περιπτώσιν πολέμου,
θὰ εἶνε εἰς θέσιν τὸ Ἑλληνικὸν ναυτι-
κὸν νὰ κρατήσῃ ἀποκεκλεισμένον ἐντὸς
τῶν Στενῶν τὸν ἐχθρικὸν στόλον».

«Εἶχαν κληθῇ τότε, εἰς μίαν μακρο-
τάτην σύσκεψιν, οἱ οἱ ἡγέται τῶν
ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Στόλου καὶ
τοῦ ὑπουργείου — ἐπιτελεῖς, τεχνικοί,
εἰδικοί τοῦ πυροβολικοῦ κλπ. — διὰ νὰ
γνωματεύσουν. Κατέβασαν τὰ βιβλία,
ἐκάμαν ὑπολογισμοὺς ἐπὶ ὑπολογισμῶν,
συνέκριναν τὸν ἐχθρικὸν καὶ τὸ βελιγνε-
μὲς τῶν ἐχθρικῶν τηλεβόλων μὲ τὰ ἱ-
δία μας. Τὰ «m. v. τετράγωνα» καὶ
λοιπὰ ἀνώτερα μαθηματικὰ τῆς βλητι-
κῆς ἔδιναν καὶ ἐπαιρναν οἱ περισσό-
τεροι ἐκ τῶν εἰδικῶν, συναφρεῖς, κα-
τέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, ἐν τῷ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ